

Place Attachment and Social Participation: Investigating the Impact of Place Attachment on Social Participation

1. Seyed Mahdi Mirhashemi[✉]: Assistant Professor, Department of Architecture, Bojnourd University, Bojnourd, Iran

2. Mostafa Arghyani[✉]: Assistant Professor, Department of Architecture, Bojnourd University, Bojnourd, Iran

*Corresponding Author's Email Address: Mirhashemi@ub.ac.ir

Abstract:

Objective: This study aims to examine the impact of place attachment (with a focus on satisfaction and belonging) on social participation among students residing in Bojnourd University dormitories.

Methods and Materials: The research utilized a descriptive-survey and analytical-correlational design. The statistical population included male and female dormitory students selected through convenience sampling. Data were collected using a 21-item researcher-made questionnaire with confirmed validity and reliability (Cronbach's alpha = 0.853). A total of 124 valid responses were analyzed using SPSS.

Findings: Correlation analysis showed a significant positive relationship between place attachment components and social participation. The correlation coefficient between satisfaction and participation was 0.606, and between belonging and participation was 0.560 ($p < 0.01$). Multiple regression revealed that the two components jointly predicted 39% of the variance in participation ($R^2 = 0.397$), with satisfaction ($\beta = 0.414$) being a stronger predictor than belonging ($\beta = 0.29$).

Conclusion: The results indicate that place attachment—especially environmental satisfaction—plays a significant role in enhancing students' social participation. Thus, designing dormitory environments that improve perceived spatial quality can foster greater social interaction and responsibility among students.

Keywords: Place attachment; Sense of belonging; Environmental satisfaction; Social participation; Students; Bojnourd University

How to Cite: Mirhashemi, S. M., & Arghyani, M. (2025). Place Attachment and Social Participation: Investigating the Impact of Place Attachment on Social Participation. *Quarterly of Experimental and Cognitive Psychology*, 2(4), 1-14.

Received: 26 March 2025

Revised: 22 June 2025

Accepted: 10 January 2026

Published: 1 July 2025

Copyright: © 2025 by the authors.

Published under the terms and conditions of Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

دلبستگی و مشارکت اجتماعی: بررسی تأثیر دلبستگی به مکان بر مشارکت اجتماعی

۱. سید مهدی میرهاشمی*؛ افیلیشن، (نویسنده مسئول)

۲. مصطفی ارغیانی*؛ افیلیشن

*پست الکترونیک نویسنده مسئول: Mirhashemi@ub.ac.ir

چکیده

هدف: این پژوهش با هدف بررسی تأثیر دلبستگی به مکان (با تمرکز بر مؤلفه‌های رضایت و تعلق) بر میزان مشارکت اجتماعی دانشجویان ساکن خوابگاه‌های دانشگاه بجنورد انجام شده است.

مواد و روش: پژوهش حاضر به روش توصیفی-پیمایشی و از نوع تحلیلی-همبستگی انجام شد. جامعه آماری شامل کلیه دانشجویان ساکن خوابگاه‌های دخترانه و پسرانه دانشگاه بجنورد بود که از طریق روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزار گردآوری اطلاعات، پرسشنامه محقق‌ساخته با ۲۱ گویه بسته‌پاسخ بود که روایی و پایایی آن تأیید گردید (آلفای کرونباخ ۰.۸۵۳). در مجموع، ۱۲۴ پرسشنامه قابل تحلیل از طریق نرم‌افزار SPSS مورد تحلیل قرار گرفت. **یافته‌ها:** نتایج تحلیل همبستگی نشان داد که بین مؤلفه‌های دلبستگی به مکان و مشارکت اجتماعی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. ضریب همبستگی بین حسن رضایت و مشارکت ۰.۶۰۶ و بین حسن تعلق و مشارکت ۰.۵۶۰ به دست آمد (در هر دو مورد $p < ۰.۰۱$). همچنین، نتایج رگرسیون چندگانه نشان داد که ترکیب این دو مؤلفه قادر است حدود ۳۹ درصد از تغییرات مشارکت اجتماعی را پیش‌بینی کند ($R^2 = ۰.۳۹۷$). مؤلفه رضایت با ضریب $\beta = ۰.۴۱۴$ نقش مؤثرتری نسبت به مؤلفه تعلق ($\beta = ۰.۲۹$) در پیش‌بینی مشارکت ایفا می‌کند.

نتیجه‌گیری: یافته‌ها نشان دادند که دلبستگی به مکان، به‌ویژه رضایت از محیط زندگی، نقش مؤثری در افزایش مشارکت اجتماعی ایفا می‌کند. بنابراین، طراحی محیط‌های خوابگاهی با رویکرد افزایش کیفیت ادراک‌شده از فضا می‌تواند موجب تقویت تعاملات اجتماعی و مسئولیت‌پذیری در دانشجویان گردد.

کلیدواژگان: دلبستگی به مکان؛ حسن تعلق؛ رضایت از مکان؛ مشارکت اجتماعی؛ دانشجویان؛ دانشگاه بجنورد

نحوه استناددهی: میرهاشمی، سید مهدی، ارغیانی، مصطفی. (۱۴۰۴). دلبستگی و مشارکت اجتماعی: بررسی تأثیر دلبستگی به مکان بر مشارکت اجتماعی. فصلنامه روانشناسی تجربی و شناختی، ۲(۴)، ۱-۱۴.

تاریخ دریافت: ۶ فروردین ۱۴۰۴

تاریخ بازنگری: ۱ تیر ۱۴۰۴

تاریخ پذیرش: ۲۰ دی ۱۴۰۴

تاریخ انتشار: ۱۰ تیر ۱۴۰۴

مجوز و حق نشر: © ۱۴۰۴ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC 4.0) صورت گرفته است.

Extended Abstract

Introduction

Place attachment has emerged as a vital theoretical and empirical construct in interdisciplinary research, encompassing geography, environmental psychology, sociology, and urban planning. It refers to the emotional, cognitive, and functional bond between individuals and their physical environments, which often translates into behavioral outcomes such as civic engagement, environmental stewardship, and social participation (Ramkissoon et al., 2012; Scannell & Gifford, 2014). Scholars have long argued that spatial settings are not merely passive backdrops for social interaction, but active agents in shaping human experience, identity, and collective behavior (Diener & Hagen, 2022; Plunkett et al., 2019).

The relevance of place attachment is particularly accentuated in residential and institutional environments, such as university dormitories, where the intersection of social, cultural, and physical dimensions of place becomes a crucible for shaping individual behavior. In such environments, the degree to which residents feel satisfied with their surroundings and develop a sense of belonging can significantly influence their inclination to participate in social and communal activities (Chang et al., 2023; Yi et al., 2023). The two central components of place attachment—place satisfaction and place belonging—play unique roles in fostering individuals' emotional connection to space and engagement with their community (Hosany et al., 2020; Özkan & Yilmaz, 2019).

Recent studies have also conceptualized place attachment as a mediating or moderating factor in multiple behavioral domains, including pro-environmental action, civic participation, and loyalty to place (Nursyamsiah & Setiawan, 2023; Soopramanien et al., 2023). For instance, (Buta et al., 2014) found that residents' attachment to local protected areas positively predicted their pro-environmental civic engagement. Similarly, (Shaykh-Baygloo, 2020) demonstrated the role of place attachment in enhancing civic

involvement and place loyalty in new urban towns. These findings suggest that the affective and evaluative dimensions of place attachment can act as psychological mechanisms that encourage individuals to engage more meaningfully with their spatial and social contexts.

Despite the growing scholarly interest in place attachment and its effects, relatively few studies have examined how it impacts social participation in micro-environments like university dormitories. Given that dormitories are both residential and social spaces, they provide a unique context for examining how emotional and cognitive bonds with place translate into collective action. Social participation itself has been recognized as a multidimensional construct encompassing trust, group involvement, expression of opinions, problem-solving, and event attendance—all of which are shaped by an individual's perception of their spatial environment (LeVan, 2016; Wang, 2024).

The present study aims to address this gap by exploring the relationship between place attachment—operationalized through place satisfaction and place belonging—and social participation among students living in Bojnourd University dormitories. Building on existing literature, the study posits that higher levels of place satisfaction and belonging will be associated with increased social participation. By focusing on a specific population in a structured residential setting, the research provides insights into how micro-spatial environments can facilitate or hinder social engagement. Furthermore, it expands the empirical base for understanding how place-based emotional constructs influence civic behaviors in academic communities, contributing to both theoretical discourse and practical implications for university housing design and policy-making.

Methods and Materials

The study employed a descriptive-correlational survey design to investigate the relationship between place attachment and social participation. The research population consisted of students residing in the male and female dormitories at Bojnourd University. Based on Morgan's

sampling table and considering the total dormitory population, 150 students were initially targeted. However, to increase validity and account for potential dropouts, the entire available student population was invited to participate. Ultimately, 124 valid responses were analyzed after removing incomplete questionnaires.

Data collection was conducted using a structured questionnaire comprising two sections. The first section gathered demographic information including age, gender, level of education, and duration of dormitory residency. The second section contained 21 five-point Likert-scale items measuring two main variables: place attachment (with dimensions of satisfaction and belonging) and social participation (with components such as trust, group affiliation, participation in meetings, problem-solving, and opinion sharing).

The questionnaire's content validity was established through expert review, and its reliability was confirmed via a pilot test involving 30 students, yielding a Cronbach's alpha of 0.853. Data analysis was performed using SPSS 21. Descriptive statistics were used to assess the distribution of responses, while inferential statistics included Pearson correlation and multiple regression to test the strength and direction of relationships between variables.

Findings

Descriptive analysis revealed that both dimensions of place attachment—satisfaction and belonging—were generally rated as "relatively positive" by the majority of respondents. Specifically, 34.5% of students reported strong satisfaction with their dormitory environment, whereas only 15.5% reported strong belonging. Interestingly, while levels of satisfaction were more uniformly positive, belonging exhibited a broader distribution, with some respondents indicating relatively low attachment.

Regarding social participation, students reported the highest engagement in problem-solving activities (58.6%), followed by involvement in social groups (39.7%), and expression of opinions (37.9%). Trust and participation in dormitory meetings also showed notable, though slightly

lower, engagement rates. This indicates that the student population demonstrates a moderate-to-high level of involvement in community-based behaviors within the dormitory context.

Inferential analysis demonstrated significant positive correlations between place attachment components and social participation. Place satisfaction had a stronger correlation coefficient ($r = 0.606$, $p < 0.01$) compared to place belonging ($r = 0.560$, $p < 0.01$), indicating that evaluative judgments about the physical and social environment were more predictive of social engagement than emotional identification with the place.

Multiple regression analysis further validated these findings. The combined model of satisfaction and belonging explained 39.7% of the variance in social participation ($R^2 = 0.397$, $p < 0.01$), with a multiple correlation coefficient of $R = 0.63$. The standardized regression coefficients (Beta) revealed that satisfaction ($\beta = 0.414$) had a greater influence on participation than belonging ($\beta = 0.29$). Both variables were statistically significant predictors ($p < 0.05$), confirming the hypothesized relationship.

Discussion and Conclusion

The results of this study support the hypothesis that place attachment significantly influences social participation in university dormitory environments. Specifically, the component of satisfaction was found to be a more powerful predictor than belonging, highlighting the importance of environmental quality and functional adequacy in shaping students' engagement behaviors. These findings align with previous research demonstrating that satisfaction with the physical and social aspects of place enhances individuals' willingness to participate in communal activities and decision-making processes.

The implication here is that place attachment operates not only as a sentimental or emotional connection but also as a cognitive assessment of the utility and comfort provided by the environment. The higher correlation of satisfaction over belonging suggests that students' day-to-day experiences—such as convenience, safety, aesthetics, and service

quality—play a crucial role in motivating them to take part in social functions. This observation echoes earlier findings from studies conducted in recreational settings and urban public spaces, where satisfaction was linked with higher levels of civic and pro-environmental engagement.

Furthermore, the study expands the scope of place attachment research by applying it to a university dormitory context—a micro-environment where personal identity and group dynamics converge. The emphasis on institutional settings contributes to the growing body of literature that views place attachment as a dynamic and context-dependent phenomenon, influenced by both interpersonal interactions and environmental design.

The implications for university administrators and planners are substantial. Enhancing students' satisfaction with their living environment—through improvements in physical infrastructure, service quality, and community-

building initiatives—could lead to measurable increases in student participation, social cohesion, and even academic well-being. Investing in student housing not merely as accommodation but as a community hub can thus foster long-term benefits for both students and institutions.

In sum, this study confirms that place attachment is a significant determinant of social participation, with satisfaction being a particularly influential component. It reinforces the theoretical frameworks that position place as central to identity formation, community engagement, and civic behavior. Practically, the findings provide evidence-based guidance for designing and managing student housing environments that encourage meaningful social interaction and participation. Future research could further explore the longitudinal effects of place attachment and expand the inquiry into diverse educational and cultural settings.

مقدمه

دلبستگی به مکان مفهومی چندبعدی و پیچیده در حوزه مطالعات بین‌رشته‌ای است که با گذشت زمان، از مرزهای صرفاً روان‌شناختی فراتر رفته و در جامعه‌شناسی، برنامه‌ریزی شهری، روان‌شناسی محیطی، مطالعات گردشگری و حتی مدیریت توسعه پایدار گسترش یافته است. این مفهوم به رابطه عاطفی، شناختی و رفتاری انسان با محیط فیزیکی اشاره دارد که می‌تواند محرکی برای تعامل اجتماعی و مشارکت مدنی باشد. در واقع، دلبستگی به مکان زمینه‌ای است که در آن افراد نه تنها محیط را ادراک می‌کنند، بلکه با آن وارد رابطه‌ای چندوجهی شده و از آن معنا استخراج می‌کنند (Diener & Hagen, 2022).

در دهه‌های اخیر، پژوهش‌های متعددی نشان داده‌اند که دلبستگی به مکان تأثیر مستقیم و غیرمستقیمی بر رفتارهای مشارکتی، هویت اجتماعی و انسجام مدنی دارد (Buta et al., 2014; Shaykh-Baygloo, 2020). دلبستگی به مکان می‌تواند انگیزه‌ای برای فعالیت‌های اجتماعی، زیست‌محیطی و مدنی افراد باشد و پیوندهای میان‌فردی را در بسترهای مکانی تقویت کند (Patwardhan et al., 2020; Plunkett et al., 2019). در همین راستا، ادراک افراد از محیط اطراف، نه تنها تحت تأثیر مؤلفه‌های فیزیکی و بصری، بلکه تحت تأثیر ابعاد نمادین، فرهنگی و اجتماعی آن مکان نیز شکل می‌گیرد (Ramkissoon et al., 2012; Scannell & Gifford, 2014).

بررسی ساختار دلبستگی مکانی نشان می‌دهد که این پدیده از سه مؤلفه اصلی «تعلق»، «رضایت» و «هویت» تشکیل شده است (Soopramanien et al., 2023; Yi et al., 2023). مؤلفه تعلق به احساس بودن در خانه، حس امنیت و پذیرش اجتماعی اشاره دارد؛ در حالی که مؤلفه رضایت از مکان بیشتر به ارزیابی مثبت فرد از شرایط فیزیکی و اجتماعی آن محیط اشاره دارد (Hosany et al., 2020). این دو مؤلفه می‌توانند از طریق تجربه‌های

زیسته، تعاملات اجتماعی و حضور مستمر در فضا تقویت شوند. افزون بر آن، ترکیب عناصر کالبدی مانند منظر شهری، نورپردازی، دسترسی و کیفیت خدمات با عناصر اجتماعی همچون شبکه‌های همسایگی، فرهنگ مشارکت و سطح اعتماد اجتماعی می‌تواند دلبستگی مکانی را ارتقاء دهد (Chang et al., 2019; Özkan & Yilmaz, 2023).

مطالعات متعدد نیز دلبستگی به مکان را به عنوان متغیری میانجی در تبیین رفتارهای اجتماعی و کنش‌های جمعی بررسی کرده‌اند. برای مثال، پژوهش‌ها در حوزه پارک‌ها و فضاهای عمومی نشان داده‌اند که رضایت از امکانات و زیبایی‌های محیطی از طریق دلبستگی به مکان، بر نیت رفتاری و مشارکت مؤثر است (Nursyamsiah & Setiawan, 2023). همچنین، در تحقیقات صورت‌گرفته در جوامع گردشگری، دلبستگی به مکان به عنوان عاملی کلیدی در تقویت وفاداری به مقصد و مشارکت در برنامه‌های محلی مطرح شده است (Patwardhan et al., 2020; Yi et al., 2023).

مطالعه دلبستگی به مکان در محیط‌های آموزشی، به‌ویژه خوابگاه‌های دانشجویی، اهمیت خاصی دارد. فضای خوابگاه نه تنها محل سکونت بلکه محیطی برای تعاملات فرهنگی، اجتماعی و هویتی دانشجویان است و می‌تواند بستر مناسبی برای شکل‌گیری حس تعلق و رضایت باشد. پژوهش حاضر نیز با تمرکز بر دانشجویان ساکن خوابگاه‌های دانشگاه بجنورد، به دنبال بررسی این است که آیا دلبستگی مکانی می‌تواند پیش‌بینی‌کننده‌ای برای مشارکت اجتماعی در این محیط خاص باشد یا خیر. به‌ویژه در فضایی که تعامل اجتماعی به شکل روزمره رخ می‌دهد، بررسی پیوند میان دلبستگی مکانی و مشارکت اهمیت دوچندان می‌یابد.

علاوه بر این، ساختار کالبدی فضاهای خوابگاهی نیز می‌تواند در تجربه زیسته دانشجویان و در نتیجه در میزان دلبستگی آن‌ها به مکان تأثیرگذار باشد. برخی مطالعات نشان داده‌اند که ویژگی‌های کالبدی از جمله دسترسی به

فضاهای عمومی، روشنایی مناسب، زیبایی‌شناسی محیطی و ساختار اجتماعی محله می‌تواند مشارکت اجتماعی را تقویت کند (Tauzer, 2014; Zhu, 2014). در همین زمینه، مطالعه‌ای که در چین انجام شده نشان داد هر چه ارتباط بین کالبد و اجتماع در طراحی محیط بیشتر باشد، میزان مشارکت ساکنان نیز افزایش می‌یابد (Chang et al., 2023).

نقش هویت مکانی نیز در مطالعات اخیر برجسته شده است. افراد از طریق تعامل مداوم با محیط و افراد دیگر، نه تنها با مکان پیوند عاطفی برقرار می‌کنند، بلکه مکان را به بخشی از هویت فردی و جمعی خود تبدیل می‌نمایند (Han et al., 2012; Ramkissoon et al., 2019). این هویت‌یابی مکانی می‌تواند به صورت بالقوه مشارکت در فعالیت‌های جمعی، محیطی و مدنی را افزایش دهد و نوعی احساس مسئولیت نسبت به محیط ایجاد نماید.

در زمینه روان‌شناسی اجتماعی، دلبستگی به مکان نه تنها با رضایت زیستی مرتبط است، بلکه با شاخص‌های سلامت روان، رفاه اجتماعی و تعامل مثبت با دیگران نیز پیوند دارد (Line & Hanks, 2019; Swapan & Sadeque, 2021). برای نمونه، برخی از پژوهش‌ها نشان داده‌اند که افرادی با دلبستگی مکانی بالا، سطح بالاتری از اعتماد اجتماعی، مشارکت داوطلبانه و فعالیت‌های زیست‌محیطی دارند (Buta et al., 2014; Daryanto & Song, 2021).

از سوی دیگر، مشارکت اجتماعی به عنوان یکی از شاخص‌های کلیدی سرمایه اجتماعی و توسعه پایدار در جوامع شهری شناخته می‌شود. مطالعات نشان داده‌اند که دلبستگی به مکان می‌تواند مشارکت را از سطح فردی به سطح جمعی ارتقا داده و بستری برای شکل‌گیری انسجام اجتماعی فراهم سازد (LeVan, 2016; Parry & Hassan, 2019).

در نهایت، پژوهش‌های معاصر در زمینه نظریه‌های دلبستگی و مکان‌مندی نشان می‌دهند که پیوندهای عاطفی و شناختی افراد با فضا، به میزان قابل توجهی مشارکت آن‌ها را در فرآیندهای جمعی و اجتماعی تحت‌تأثیر قرار

می‌دهد. دلبستگی به مکان می‌تواند ساختاری ذهنی-عاطفی فراهم آورد که در آن احساس امنیت، مالکیت، تعلق و رضایت در نهایت به افزایش رفتارهای مشارکتی منجر می‌شود (Soonsan & Somkai, 2023; Suntikul & Jachna, 2016). بر همین اساس این پژوهش به دنبال بررسی تأثیر دلبستگی بر مشارکت اجتماعی در یک محیط جمعی است.

روش‌شناسی پژوهش

در تحقیق حاضر، از روش پیمایشی استفاده شده است؛ این روش شامل مراحل توصیف، تبیین و کشف روابط متغیرهاست. چارچوب نظری با بررسی اسناد پژوهشی و مرور نوشتارهای تخصصی مربوطه و مدل ارزیابی بر اساس مبانی نظری تبیین گردید؛ سپس بر اساس شاخص‌های مستخرج شده، پرسشنامه محقق ساخته‌ی بسته -پاسخ تهیه و بعد از بررسی روایی و پایایی آن در اختیار نمونه آماری قرار گرفته است؛ جهت افزایش میزان اطمینان و اعتبار نتایج تحقیق، جامعه آماری مورد مطالعه شامل دانشجویان ساکن در دو الگوی خوابگاه طراحی شده (پسرانه و دخترانه) دانشگاه بجنورد بودند. با استناد به جدول نمونه‌گیری مورگان، حجم نمونه آماری این پژوهش ۱۵۰ نفر محاسبه گردید؛ لیکن با در نظر داشتن تعداد کم جامعه آماری و احتمال ریزش نمونه‌ها، جهت افزایش میزان اعتبار تحقیق انتخاب نمونه به طور کامل از کل جامعه آماری در نظر گرفته شد؛ بنابراین روش نمونه‌گیری تحقیق، روش نمونه‌گیری در دسترس می‌باشد؛ که از این میان با حذف افرادی که در دسترس نبودند و حذف پاسخ‌های دارای نقض در پرسشنامه، نهایتاً پاسخ‌های ۱۲۴ نفر وارد تحلیل گردید. نتایج به کمک نرم افزار Spss تحلیل و استخراج گردید.

پرسشنامه نهایی با دو دسته سوال بسته پاسخ ۱- مربوط به ویژگی‌های جمعیت‌شناختی (سن، جنس، میزان تحصیلات، سابقه سکونت) ۲- ۲۱ سوال با طیف پنج درجه‌ای لیکرت مورد تایید قرار گرفت. جهت بررسی روایی

محتوایی پرسشنامه جدول هدف- محتوی تنظیم شده و سوالات مربوطه از آن استخراج گردید، سپس بررسی روایی صوری به کمک متخصصان مجرب رشته‌های شهرسازی، معماری انجام گرفت. جهت سنجش پایایی پرسشنامه- های تهیه شده، ابتدا در یک تحقیق مقدماتی تعداد ۳۰ نسخه از آن توسط دانشجویان ساکن در خوابگاه‌های دانشگاه بجنورد تکمیل گردید. همچنین نتایج حاصل از بررسی اعتبار پرسشنامه با ضریب آلفای ۰.۸۵۳ نشان داد که پرسشنامه محقق ساخته از اعتبار لازم برخوردار می‌باشد.

یافته‌ها

بر اساس داده‌های جمعیت‌شناسی پژوهش، ۱۲۴ نفر از دانشجویان ساکن خوابگاه‌های دانشگاه بجنورد در این مطالعه شرکت کردند. از نظر جنسیت، ۵۸.۰۶ درصد از پاسخ‌دهندگان دختر و ۴۱.۹۴ درصد پسر بودند. در خصوص مقطع تحصیلی، بیشترین فراوانی مربوط به مقطع کارشناسی با ۷۷.۴۲ درصد بود، در حالی که دانشجویان کاردانی ۱۰.۴۸ درصد و کارشناسی ارشد و بالاتر ۱۲.۱۰ درصد از جامعه آماری را تشکیل دادند. از نظر گروه سنی، بیشترین سهم مربوط به گروه سنی ۲۰ تا ۲۲ سال با ۳۳.۸۷ درصد بود، سپس گروه‌های ۱۸ تا ۲۰ سال (۲۵.۸۱ درصد)، ۲۲ تا ۲۴ سال (۲۱.۷۷ درصد) و بیش از ۲۴ سال (۱۸.۵۵ درصد) قرار داشتند. در نهایت، در زمینه مدت اقامت در خوابگاه، ۴۵.۱۶ درصد از دانشجویان بین یک تا دو سال، ۲۹.۸۴ درصد کمتر از یک سال، ۱۴.۵۲ درصد بین دو تا سه سال و ۱۰.۴۸ درصد سه تا چهار سال در خوابگاه اقامت داشتند. این آمار نشان‌دهنده تنوع نسبی در ترکیب جمعیت‌شناسی نمونه مورد مطالعه است.

در این پژوهش متغیر دلبستگی به مکان در مرحله اول با دو شاخص دل‌کندن از مکان و دل‌تنگ شدن برای مکان بصورت جداگانه مورد سنجش واقع شد و در نهایت با دو بعد رضایت از مکان و حس تعلق ارزیابی گردید و متغیر مشارکت با ابعاد تعلق به گروه‌های اجتماعی، اعتماد، شرکت در

جلسات خوابگاه، بیان نظرات و گزارش مشکل و حل آن مورد سنجش واقع شد. در این پژوهش ابتدا به منظور توصیف داده‌های جمعیت شناختی، از تحلیل‌های مقدماتی آمار توصیفی نظیر فراوانی و درصد استفاده گردید. سپس جهت توصیف پراکندگی میزان دلبستگی مکان و مشارکت اجتماعی پاسخگویان، با توجه به اینکه پاسخ‌ها در دامنه بین ۱ تا ۵ قرار داشتند، سطح هریک از متغیرهای مذکور با استفاده از فرمول ISDM به شرح ذیل به چهار طبقه تقسیم و امتیازات کسب شده در چهار سطح به شرح ذیل برآورد شد:

$$A \leq \text{Mean} - \text{Sd} \quad A = \text{منفی}$$

$$\text{Mean} - \text{Sd} \leq B \leq \text{Mean} \quad B = \text{نسبتاً منفی}$$

$$\text{Mean} \leq C \leq \text{Mean} + \text{Sd} \quad C = \text{مثبت}$$

$$\text{Mean} + \text{Sd} \leq D \quad D = \text{نسبتاً مثبت}$$

فرمول مربوطه در نرم افزار SPSS۲۱ تعریف و سطح هر متغیر برای هر پاسخ دهنده مشخص گردید. روش‌های آماری مورد استفاده در این پژوهش، تحلیل همبستگی و رگرسیون چندگانه می‌باشند.

بررسی سطح کیفی دلبستگی به مکان

جهت توصیف کیفی سطح دلبستگی به مکان، با توجه به میانگین‌های حاصل از دلبستگی به مکان و مؤلفه‌های حس تعلق و رضایت، مطابق فرمول ISDM حدود سطوح محاسبه گردید. جدول زیر درصد و فراوانی سطح دلبستگی به مکان دانشجویان را با توجه به مؤلفه‌ها تعلق و رضایت نشان می‌دهند.

مؤلفه حس تعلق

$$A \leq 2.9866 - 0.54024 = 2.44636 \quad A = \text{منفی}$$

$$2.44636 \leq B \leq 2.9866 \quad B = \text{نسبتاً منفی}$$

$$2.9866 \leq C \leq 2.9866 + 0.54024 = 3.52684 \quad C = \text{مثبت}$$

$$3.52684 \leq D \quad D = \text{نسبتاً مثبت}$$

$$2.9385 \leq C \leq 3.45836$$

مثبت = C

مؤلفه حس رضایت

$$3.45836 \leq D$$

نسبتاً مثبت = D

$$A \leq 2.41864$$

منفی = A

$$2.41864 \leq B \leq 2.9385$$

نسبتاً منفی = B

جدول ۱. توزیع فراوانی سطح دل بستگی به مکان دانشجویان

دلبستگی به مکان	منفی	نسبت منفی	نسبتاً مثبت	مثبت	جواب نداده
	N	درصد	N	درصد	N
حس تعلق	۵	۸.۶	۲۱	۳۶.۲	۲
حس رضایت	۱۰	۱۷.۲	۱۴	۲۴.۱	۶

$$2.30631 \leq B \leq 3.2759$$

نسبتاً منفی = B

از آنجا که بیشترین فراوانی برای متغیر دلبستگی به مکان در سطح نسبتاً

$$3.2759 \leq C \leq 4.24549$$

مثبت = C

مثبت مشاهده میشود، میتوان دریافت که دلبستگی به مکان دانشجویان دانشگاه

$$4.24549 \leq D$$

نسبتاً مثبت = D

بجنورد در سطح مطلوبی قرار دارد. این وضعیت برای مؤلفه رضایت نیز مشابه

مؤلفه شرکت در جلسات خوابگاه

میباشد. در صورتیکه مؤلفه تعلق فراوانی در سطح نسبتاً منفی با سطح نسبتاً

$$A \leq 1.32143$$

منفی = A

مثبت برابر نشان میدهد.

$$1.32143 \leq B \leq 2.2281$$

نسبتاً منفی = B

به منظور توصیف کیفی سطح مشارکت، با توجه به میانگینهای حاصل

$$2.2281 \leq C \leq 3.1347$$

مثبت = C

از مشارکت و مؤلفههای تعلق به گروههای اجتماعی، اعتماد، شرکت در

$$3.1347 \leq D$$

نسبتاً مثبت = D

جلسات خوابگاه، بیان نظرات و گزارش مشکل و حل آن، مطابق فرمول

$$A \leq 4.4718$$

منفی = A

ISDM حدود سطوح محاسبه گردید. جدول زیر درصد و فراوانی سطح

$$4.4718 \leq B \leq 2.4483$$

نسبتاً منفی = B

مشارکت دانشجویان را با توجه به مؤلفهها نشان می دهند.

$$2.4483 \leq C \leq 3.424$$

مثبت = C

مؤلفه تعلق به گروههای اجتماعی

$$3.424 \leq D$$

نسبتاً مثبت = D

$$A \leq 2.4649$$

منفی = A

مؤلفه گزارش مشکل و حل آن

$$2.4649 \leq B \leq 3.3793$$

نسبتاً منفی = B

$$A \leq 1.7069$$

منفی = A

$$3.3793 \leq C \leq 4.29366$$

مثبت = C

$$1.7069 \leq B \leq 2.637$$

نسبتاً منفی = B

$$4.29366 \leq D$$

نسبتاً مثبت = D

$$2.637 \leq C \leq 3.5618$$

مثبت = C

مؤلفه اعتماد

$$3.5618 \leq D$$

نسبتاً مثبت = D

$$A \leq 2.30631$$

منفی = A

دوره دوم، شماره چهارم

جدول ۲. توزیع فراوانی سطح مشارکت دانشجویان

مشارکت	منفی		نسبت منفی		نسبتاً مثبت		مثبت		جواب نداده	
	N	درصد	N	درصد	N	درصد	N	درصد	N	درصد
تعلق به گروه‌های اجتماعی	۱۰	۱۷.۲	۲۰	۳۴.۵	۲۳	۳۹.۷	۵	۸.۶	۵	۸.۶
اعتماد	۱۰	۱۷.۲	۲۴	۴۱.۴	۱۹	۳۲.۸	۵	۸.۶	۰	۰
شرکت در جلسات خوابگاه	۱۴	۲۴.۱	۲۰	۳۴.۵	۱۹	۳۲.۸	۴	۶.۹	۱	۱.۷
بیان نظرات	۱۲	۲۰.۷	۱۶	۲۷.۶	۲۲	۳۷.۹	۸	۱۳.۸	۰	۰
گزارش مشکل و حل آن	۱۰	۱۷.۲	۸	۱۳.۸	۳۴	۵۸.۶	۶	۱۰.۳	۰	۰

از آنجا که بیشترین فراوانی برای متغیر مشارکت در سطح نسبتاً مثبت سطح مطلوبی قرار دارد. این وضعیت برای مؤلفه تعلق به گروه، بیان نظرات مشاهده میشود، میتوان دریافت که مشارکت دانشجویان دانشگاه بجنورد در و گزارش مشکل با سطح نسبتاً مثبت نشان میدهد.

جدول ۳. همبستگی میان مؤلفه‌های دلبستگی و مشارکت

متغیرها	مشارکت
حس تعلق	
ضریب همبستگی	۰.۵۶۰
سطح معناداری	۰.۰۰۰
حس رضایت	
ضریب همبستگی	۰.۶۰۶
سطح معناداری	۰.۰۰۰

با توجه به اینکه سطح معناداری میان مؤلفه‌های دلبستگی و مشارکت محیط زیست مثبت و معنی دار است و از آنجا که هدف از پژوهش حاضر این است که مشخص سازد آیا مؤلفه‌های دلبستگی مکانی قادر به پیش‌بینی مشارکت محیطی می‌باشند از اینرو به منظور پاسخ گویی به این سوال از آزمون رگرسیون چندگانه استفاده گردید. با توجه به نتایج حاصل از جدول همبستگی، ضرایب رگرسیون مؤلفه‌های دلبستگی مکانی در پیش‌بینی مشارکت بررسی می‌گردد.

جدول ۴. نتیجه کلی معنی داری رگرسیون

اثر	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مجزورات	F	p-value
رگرسیون	۱۵.۹۹	۲	۷.۹۹۵	۱۵.۱۶۳	۰.۰۰۰
خطا	۲۴.۲۵۵	۴۶	۰.۵۲۷		
کل	۴۰.۲۴۵	۴۸			

نتایج جدول زیر نشان می‌دهد که اثر رگرسیون با مقدار $F=15.163$ معنی دار است (با توجه به اینکه مقدار p -value کمتر از ۰.۰۱ شده است می‌توان نتیجه گرفت مدل رگرسیونی معنی دار است). در تحلیل رگرسیون اثر هر یک از متغیرهای مستقل با فرض ثابت بودن اثر متغیرهای دیگر بر متغیر وابسته مورد بررسی قرار گرفت.

جدول ۵. تحلیل رگرسیون چندگانه میان متغیرهای مستقل با مشارکت

ضریب همبستگی چندگانه (R)	ضریب تعیین چندگانه (R^2)	ضریب تعیین تعدیل شده	خطای استاندارد
۰.۶۳	۰.۳۹۷	۰.۳۷۱	۰.۷۲۶

ضریب همبستگی چندگانه میان متغیرهای تعلق و رضایت با مشارکت برابر ۰.۶۳ است که با توجه به مقدار آماره F و سطح خطای محاسبه شده معنی دار می‌باشد. ضریب تعیین چندگانه برابر با ۰.۳۹۷ به دست آمده است که نشان می‌دهد ۳۹ درصد از تغییرات متغیر وابسته مشارکت متأثر از دو متغیر مستقل تعلق و رضایت می‌باشد.

جدول ۶. ضرایب رگرسیونی چندگانه

متغیرهای مستقل	ضرایب (B)	ضرایب استاندارد	آماره t	p-value	ضریب تولرانس
مقدار ثابت	۰.۷۱	-----	۲.۰۱۳	۰.۰۵ **	
تعلق	۰.۳۰۹	۰.۲۹	۲.۰۴	۰.۰۴۷ **	۰.۶۴۹
رضایت	۰.۴۰۰	۰.۴۱۴	۲.۹۱۴	۰.۰۰۵ **	۰.۶۴۹

** ضریب معنی داری در سطح ۰.۰۱ است ($p<0.01$)

جدول بالا نشان می‌دهد که ضرایب تاثیر استاندارد برای متغیرهای تعلق و رضایت به ترتیب ۰.۲۹ و ۰.۴۱۴ می‌باشد و با توجه به سطح معنی داری آن‌ها کمتر از ۰.۰۵ شده است می‌توان نتیجه گرفت با ۹۵ درصد اطمینان این ضرایب معنی دار هستند. مقدار تولرانس در بین دو متغیر نیز بیشتر از ۰.۴ به دست آمد که نشان دهنده هم خطی کم بین متغیرهای مستقل می‌باشد.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از این پژوهش به وضوح نشان داد که بین مؤلفه‌های دلبستگی به مکان شامل حس تعلق و حس رضایت با سطح مشارکت اجتماعی دانشجویان ساکن خوابگاه‌های دانشگاه بجنورد رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. تحلیل رگرسیون چندگانه مشخص ساخت که هر دو مؤلفه ذکر شده توان پیش‌بینی رفتار مشارکتی را دارا هستند؛ به‌طوری‌که حدود ۳۹ درصد از

تغییرات متغیر وابسته مشارکت، توسط مؤلفه‌های دلبستگی به مکان تبیین شده‌اند. از میان این دو مؤلفه، حس رضایت از مکان دارای قدرت پیش‌بینی بیشتری نسبت به حس تعلق بود. این یافته‌ها بیانگر آن است که ارزیابی مثبت از محیط فیزیکی و روانی خوابگاه نقش مهم‌تری در ارتقاء رفتارهای مشارکتی دانشجویان دارد. یافته‌های فوق همسو با پژوهش‌های پیشین نشان می‌دهد که مؤلفه‌های دلبستگی به مکان، به‌ویژه رضایت، می‌توانند انگیزه‌ای قوی برای تقویت تعاملات اجتماعی باشند (Chang et al., 2023; Hosany et al., 2020).

همخوانی نتایج با مطالعات پیشین، مؤید اعتبار بیرونی یافته‌های پژوهش حاضر است. برای نمونه، در مطالعه‌ای مشابه توسط (Buta et al., 2014)، نقش دلبستگی به مکان در مشارکت زیست‌محیطی شهروندان پیرامون پارک ملی مورد بررسی قرار گرفت و نتایج نشان دادند که افراد با سطح بالای

- دلبستگی، بیش از دیگران در فعالیت‌های داوطلبانه و جمعی مشارکت داشتند. همچنین، پژوهش (Shaykh-Baygloo, 2020) در شهر جدید بهارستان نیز نشان داد که دلبستگی به مکان ارتباط مستقیمی با درگیری مدنی و وفاداری به مکان دارد. در هر دو مطالعه مذکور، مؤلفه‌های رضایت و تعلق نقش کلیدی در افزایش سطح مشارکت ایفا کردند. یافته‌های حاضر نیز ضمن تأیید این نتایج، نشان می‌دهد که رضایت از خوابگاه به‌عنوان فضای زیست‌پذیر، عاملی تعیین‌کننده در تسهیل مشارکت اجتماعی دانشجویان محسوب می‌شود.
- علاوه بر آن، یافته‌های پژوهش حاضر با نتایج (Yi et al., 2023) همخوانی دارد که در آن دلبستگی به مکان به‌عنوان میانجی بین اصالت ادراک‌شده و وفاداری به مکان شناخته شد. در این پژوهش نیز، همانند یافته‌های ما، رضایت از مکان به عنوان عامل تقویت‌کننده هویت مکانی و افزایش تعاملات اجتماعی و مشارکت معرفی شده است. از سوی دیگر، مطالعه (Soopramanien et al., 2023) نشان داد که دلبستگی به مکان از طریق تأثیرگذاری بر هنجارهای ذهنی و مسئولیت‌پذیری محیطی، منجر به افزایش مشارکت و رفتارهای طرفدار محیط‌زیست می‌شود. بر همین مبنا، می‌توان نتیجه گرفت که در محیط‌های آموزشی نیز، دلبستگی به مکان همچون مکان‌های شهری یا گردشگری، عاملی کلیدی برای ترویج مشارکت محسوب می‌گردد.
- از دیدگاه نظری، این نتایج می‌توانند با چارچوب مفهومی ارائه‌شده توسط (Scannell & Gifford, 2014) تحلیل شوند که دلبستگی به مکان را در سه بعد فردی، اجتماعی و مکانی سازمان‌دهی کرده‌اند. پژوهش حاضر نیز به‌خوبی نشان می‌دهد که بُعد اجتماعی دلبستگی، یعنی تعلق به گروه و میزان تعاملات اجتماعی در فضای خوابگاه، هم‌زمان با ارزیابی مثبت از شرایط محیطی، یعنی رضایت، به شکلی معنادار بر مشارکت تأثیرگذار است. این نتیجه با یافته‌های (Parry & Hassan, 2019) نیز همخوانی دارد، جایی که دلبستگی به مکان به‌عنوان عامل تعدیل‌گر در رفتارهای جمعی مانند ترک سیگار در مکان‌های خاص بررسی شده است.
- در بُعد کالبدی نیز نتایج این پژوهش با یافته‌های (Zhu, 2014) قابل تفسیر است. در مطالعه مذکور، محیط‌های دارای طراحی شهری مشارکت‌محور، با فضاهای عمومی تعاملی، منجر به افزایش مشارکت اجتماعی شدند. پژوهش ما نیز به صورت تجربی نشان داد که محیط خوابگاه به‌عنوان یک بستر کالبدی، اگر دارای شرایط رضایت‌بخش باشد، می‌تواند عامل مؤثری در تسهیل مشارکت باشد. چنین نتایجی، ضرورت طراحی خوابگاه‌هایی با رویکرد انسان‌محور را تأکید می‌کنند. همچنین، یافته‌های (Özkan & Yilmaz, 2019) در مورد تأثیر ویژگی‌های اجتماعی و فیزیکی فضا بر دلبستگی به مکان نیز در این زمینه قابل توجه‌اند.
- در سطح روان‌شناختی، می‌توان به همسویی نتایج با مطالعه (Line & Hanks, 2019) اشاره کرد که نشان داد پیوندهای روانی با مکان، رفتارهایی چون ترک فضا یا ماندگاری در محیط را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در این راستا، حس رضایت از خوابگاه به‌عنوان یک عامل روان‌شناختی، درک و تفسیر فرد از مکان را به‌گونه‌ای ارتقاء می‌دهد که امکان مشارکت افزایش می‌یابد. از سویی دیگر، مطالعه (Tauzer, 2014) نیز نشان داد که حس تعلق به مکان می‌تواند با ابعاد کالبدی، اجتماعی، و روانی ارتباط داشته باشد و مشارکت را افزایش دهد؛ یافته‌ای که در پژوهش حاضر نیز تأیید شده است.
- در نهایت، با توجه به یافته‌های (Wang, 2024) که به نقش مشارکت اجتماعی در ارتقاء کیفیت زندگی و کاهش تنهایی در میان سالمندان پرداخته‌اند، می‌توان استنباط کرد که مشارکت اجتماعی، هم‌زمان با دلبستگی به مکان، در همه گروه‌های سنی، از جمله دانشجویان جوان، نقشی اساسی در بهبود سلامت اجتماعی و تعاملات گروهی ایفا می‌کند. پژوهش حاضر نیز با تمرکز بر گروهی از دانشجویان خوابگاهی، نشان داد که پیوندهای اجتماعی

و عاطفی با فضا می‌تواند نقشی بنیادین در مشارکت فعال آنان در محیط خوابگاه ایفا کند.

از جمله محدودیت‌های این مطالعه، تمرکز بر جامعه آماری خاصی از دانشجویان یک دانشگاه خاص (دانشگاه بجنورد) و آن هم تنها در محدوده خوابگاه‌های دانشجویی است. بنابراین، تعمیم‌پذیری نتایج به دیگر گروه‌های اجتماعی یا دانشگاه‌های کشور ممکن است با محدودیت همراه باشد. همچنین، داده‌ها بر اساس خوداظهاری پاسخ‌دهندگان گردآوری شده که ممکن است تحت تأثیر سوگیری‌های پاسخ‌دهی یا حافظه قرار گرفته باشد. علاوه بر این، پژوهش به بررسی رابطه خطی میان دلبستگی به مکان و مشارکت اجتماعی پرداخته و از بررسی عوامل میانجی یا تعدیل‌گر احتمالی مانند فرهنگ محلی، جنسیت، سطح تحصیلات یا مدت اقامت در مکان صرف‌نظر شده است. استفاده از ابزار پرسشنامه بسته نیز ممکن است نتوانسته باشد به‌طور عمیق ابعاد کیفی تجربه دلبستگی و مشارکت را نمایان کند.

با توجه به محدودیت‌های ذکر شده، پیشنهاد می‌شود که مطالعات آینده در سایر محیط‌های آموزشی یا شهری با جمعیت‌های متنوع‌تری انجام شود تا نتایج قابل تعمیم‌تر باشند. همچنین، پژوهش‌های کیفی یا ترکیبی که بتوانند تجربه زیسته افراد از دلبستگی به مکان و مشارکت اجتماعی را بررسی کنند، می‌توانند به غنای ادبیات نظری کمک کنند. علاوه بر این، بررسی نقش متغیرهای میانجی یا تعدیل‌گر مانند سرمایه اجتماعی، اعتماد نهادی، یا ویژگی‌های فردی (مانند برون‌گرایی یا سابقه مشارکت قبلی) می‌تواند در درک عمیق‌تر این رابطه مفید باشد. مطالعات طولی نیز می‌توانند به بررسی پایداری این پیوندها در گذر زمان کمک کنند.

برای سیاست‌گذاران دانشگاهی و طراحان محیط‌های خوابگاهی، توجه به کیفیت ادراک شده فضا، به‌ویژه در افزایش حس رضایت و تعلق مکانی، می‌تواند ابزاری مؤثر در افزایش مشارکت دانشجویان باشد. طراحی فضاهای

عمومی، ایجاد فرصت‌های تعامل اجتماعی، بهبود خدمات رفاهی، نورپردازی مناسب و زیباسازی محیط می‌تواند در تقویت دلبستگی به مکان نقش آفرین باشد. همچنین، برگزاری برنامه‌های مشارکتی، مانند نشست‌های دانشجویی، گروه‌های داوطلبی و شوراهای مشارکتی در سطح خوابگاه‌ها، می‌تواند به رشد سرمایه اجتماعی و حس مسئولیت‌پذیری دانشجویان کمک کند. در نهایت، مدیریت خوابگاه‌ها می‌تواند با سنجش ادراک دانشجویان از فضا، برنامه‌های بهبود مستمر محیطی را طراحی و اجرا نماید.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منفعی وجود ندارد.

حمایت مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

موازن اخلاقی

در انجام این پژوهش تمامی موازین و اصول اخلاقی رعایت گردیده است.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

تشکر و قدردانی

از تمامی کسانی که در طی مراحل این پژوهش یاری رساندند تشکر و

قدردانی می‌گردد.

References

Buta, N., Holland, S. M., & Kaplanidou, K. (2014). Local communities and protected areas: The mediating role of place attachment for pro-environmental civic engagement.

- of Sustainable Tourism, 20(2), 257-276. <https://doi.org/10.1080/09669582.2011.602194>
- Scannell, L., & Gifford, R. (2014). *Comparing the theories of interpersonal and place attachment Place attachment: Advances in theory, methods, and applications*. <https://books.google.com/books>
- Shaykh-Baygloo, R. (2020). A multifaceted study of place attachment and its influences on civic involvement and place loyalty in Baharestan new town, Iran. *Cities*, 96, 102473. <https://doi.org/10.1016/j.cities.2019.102473>
- Soonsan, N., & Somkai, U. (2023). Dimensions of gastronomic experience affecting sharing experience: place attachment as a mediator and length of stay as a moderator. *JHTI*, 6(1), 344-361. <https://doi.org/10.1108/JHTI-07-2021-0171>
- Soopramanien, D., Daryanto, A., & Song, Z. (2023). Urban residents' environmental citizenship behaviour: The roles of place attachment, social norms and perceived environmental responsibility. *Cities*, 132, 104097. <https://doi.org/10.1016/j.cities.2022.104097>
- Suntikul, W., & Jachna, T. (2016). The co-creation/place attachment nexus. *Tourism Management*, 52, 276-286. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2015.06.026>
- Swapan, M. S. H., & Sadeque, S. (2021). Place attachment in natural hazard-prone areas and decision to relocate: Research review and agenda for developing countries. *International Journal of Disaster Risk Reduction*, 52, 101937. <https://doi.org/10.1016/j.ijdrr.2020.101937>
- Tauzer, E. (2014). *Place Attachment, Participation And Integrative Framing Within The Remediation And Restoration Efforts Of A Contaminated Waterbody: Onondaga Lake Watershed* University of New York]. <https://search.proquest.com>
- Wang, Z. (2024). Mid-Life Social Participation in People With Intellectual Disability: The 1958 British Birth Cohort Study. *PLoS One*, 19(5), e0302411. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0302411>
- Yi, X., Fu, X., So, K. K. F., & Zheng, C. (2023). Perceived Authenticity and Place Attachment: New Findings from Chinese World Heritage Sites. *Journal of Hospitality & Tourism Research*, 47(5), 800-826. <https://doi.org/10.1177/10963480211027629>
- Zhu, Y. (2014). *Building A Community Of Our Own: How Can The Built Environment Help? Neighborhood Communal Space and Community Participation in Chinese Urban Communities* University of Illinois]. <https://search.proquest.com>
- Journal of Outdoor Recreation and Tourism*, 5, 1-10. <https://doi.org/10.1016/j.jort.2014.01.001>
- Chang, J., Lin, Z., Vojnovic, I., Qi, J., Wu, R., & Xie, D. (2023). Social environments still matter: The role of physical and social environments in place attachment in a transitional city, Guangzhou, China. *Landscape and Urban Planning*, 232, 104680. <https://doi.org/10.1016/j.landurbplan.2022.104680>
- Daryanto, A., & Song, Z. (2021). A meta-analysis of the relationship between place attachment and pro-environmental behaviour. *Journal of Business Research*, 123, 208-219. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2020.09.045>
- Diener, A. C., & Hagen, J. (2022). GEOGRAPHIES OF PLACE ATTACHMENT: A PLACE-BASED MODEL OF MATERIALITY, PERFORMANCE, AND NARRATION. *Geographical Review*, 112(1), 171-186. <https://doi.org/10.1080/00167428.2020.1839899>
- Han, J. H., Kim, J. S., Lee, C. K., & Kim, N. (2019). Role of place attachment dimensions in tourists' decision-making process in Cittáslow. *Journal of Destination Marketing & Management*, 11, 108-119. <https://doi.org/10.1016/j.jdmm.2018.12.008>
- Hosany, S., Buzova, D., & Sanz-Blas, S. (2020). The influence of place attachment, ad-evoked positive affect, and motivation on intention to visit: Imagination proclivity as a moderator. *Journal of Travel Research*, 59(3), 477-495. <https://doi.org/10.1177/0047287519830789>
- LeVan, C. A. (2016). *Neighborhoods That Matter: How Place and People Affect Political Participation* <https://journals.sagepub.com>
- Line, N. D., & Hanks, L. (2019). Boredom-induced switching behavior in the restaurant industry: the mediating role of attachment. *Journal of Hospitality & Tourism Research*, 43(1), 101-119. <https://doi.org/10.1177/1096348018762579>
- Nursyamsiah, R. A., & Setiawan, R. P. (2023). Does place attachment act as a mediating variable that affects revisit intention toward a revitalized park? *Alexandria Engineering Journal*, 64, 999-1013. <https://doi.org/10.1016/j.aej.2022.08.030>
- Özkan, D. G., & Yilmaz, S. (2019). The effects of physical and social attributes of place on place attachment: A case study on Trabzon urban squares. *Archnet-IJAR: International Journal of Architectural Research*. <https://doi.org/10.1108/ARCH-11-2018-0010>
- Parry, S., & Hassan, L. M. (2019). Understanding the relationship between smoking and place across multiple places through the lens of place attachment. *Journal of Environmental Psychology*, 62, 115-123. <https://doi.org/10.1016/j.jenvp.2019.02.009>
- Patwardhan, V., Ribeiro, M. A., Payini, V., Woosnam, K. M., Mallya, J., & Gopalakrishnan, P. (2020). Visitors' place attachment and destination loyalty: Examining the roles of emotional solidarity and perceived safety. *Journal of Travel Research*, 59(1), 3-21. <https://doi.org/10.1177/0047287518824157>
- Plunkett, D., Fulthorp, K., & Paris, C. M. (2019). Examining the relationship between place attachment and behavioral loyalty in an urban park setting. *Journal of Outdoor Recreation and Tourism*, 25, 36-44. <https://doi.org/10.1016/j.jort.2018.11.006>
- Ramkissoon, H., Weiler, B., & Smith, L. D. G. (2012). Place attachment and pro-environmental behaviour in national parks: The development of a conceptual framework. *Journal*